Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 221 344 van 17 mei 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat V. GUL**
Edward Staintonstraat 5
3550 HEUSDEN-ZOLDER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat V. GUL, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 5 januari 2016 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) gehoord op 13 juli 2017.

1.2. Op 30 augustus 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tadzjiek en bezit u de Afghaanse nationaliteit. U zegt afkomstig te zijn uit het dorp Karez in het district Jalrez van de provincie Maidan Wardak, waar u tot uw

vertrek hebt gewoond. U ging vijf jaar naar school en vanaf het einde van 2013 tot 2014 transporteerde u brandstof van Hairatan tot Baghram met uw eigen tankwagen. U had een chauffeur die met de tankwagen reed omdat u zelf niet kan rijden.

Op een dag werd uw oom van moederszijde benaderd door de taliban, de taliban zeiden hem dat u moest stoppen met werken. U was op dat moment in Hairatan. Toen u tien of vijftien dagen daarna naar huis terugkeerde, werd u ontvoerd door de taliban. De taliban zeiden dat ze u niet zouden doden als u een aanslag voor hen zou plegen. U ging akkoord en u werd vrijgelaten. Terug in Jalrez vertelde u dit aan uw moeder en uw oom van moederszijde waarna het besluit werd genomen om u uit het land te sturen. U verliet Afghanistan in de herfst en kwam in België aan op 20 december 2015. Op 5 januari 2016 diende u een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een document in verband met uw werk, zijnde een ontvangstbewijs van de aflevering van benzine, en een verzendingsbewijs neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit het district Jalrez van de provincie Maydan Wardak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.
In casu werd vastgesteld dat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds ernstig in twijfel wordt getrokken door het feit dat u zich voordeed als minderjarige terwijl u na een leeftijdsonderzoek, uitgevoerd op 15 februari 2016 door het Universitair Ziekenhuis St. Rafaël (KU Leuven), Dienst Geneeskunde, Departement Tandheelkunde, vier jaar ouder bleek en uw leeftijd werd geschat op meer dan 21 jaar. Dat u de Belgische asielinstanties op dergelijke wijze tracht te misleiden over uw identiteit doet reeds ernstig twijfelen aan de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen in uw asielprocedure.

Voorts werd vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw herkomst uit Jalrez, Afghanistan geenszins geloofwaardig zijn. Uit het gehoor van 13 juli 2017 blijkt immers dat er ernstige twijfels rijzen bij uw herkomst en identiteit. Dit zijn elementen die cruciaal zijn bij het beoordelen van uw asielaanvraag.

Zo legt u vreemde en weinig aannemelijke verklaringen af over uw levensomstandigheden en dagdagelijkse activiteiten in Afghanistan.

Gevraagd naar uw scholing, zegt u dat u naar de school Mowlawi Shaheed Ghulam Hazrat geweest bent (CGVS, p. 7). Gevraagd of er nog een jongensschool in uw district was, zegt u dat er geen andere jongensschool in het district is (CGVS, p. 7). Gevraagd naar een meisjesschool, zegt u dat u er één is in Deh, bij Qala Malik (CGVS, p. 7). Gevraagd wat de dichtstbijzijnde school was van uw dorp, zegt u dat die twee scholen in Jalrez zijn, en dat de jongensschool het dichtst was (CGVS, p. 7). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, zijn er Jalrez verschillende scholen. Dat u slechts één jongensschool en één meisjesschool weet op te noemen, is opvallend. Gevraagd van wanneer tot wanneer het schooljaar loopt in uw regio, zegt u dat u de maanden niet weet waarin de school begint (CGVS, p. 8). Gevraagd hoe dit komt, zegt u louter dat u dit niet meer weet (CGVS, p. 8). Gevraagd wanneer u vakantie van school had, zegt u dat u denkt dat het in de maand Qaws was (CGVS, p. 8). Gevraagd hoelang u jaarlijkse vakantie van school had, zegt u dat u 3.5 of 4 maanden vrij had van school (CGVS, p. 8). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, duurt de jaarlijkse schoolvakantie in Afghanistan drie maanden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Gevraagd wat u deed tussen het moment dat u stopte met school en het moment dat u begon te werken, zegt u initieel dat u niets deed en dat u lang thuis bleef (CGVS, p. 8). Opnieuw gevraagd wat u deed tussen het moment dat u met school stopte en het moment dat u begon te werken, zegt u dat u thuis bleef en op het veld werkte (CGVS, p. 9). Gevraagd hoelang u op het veld werkte, zegt u dat u niet altijd op het veld werkte, en dat uw oom en de landbouwer erop werkten. U bracht hen voedsel en thee (CGVS, p. 9). U verklaart dat er tarwe, maïs en klaver op de gronden van uw familie werd geteeld (CGVS, p. 6) en dat uw familie appel- en abrikozenbomen had (CGVS, p. 6). Gevraagd naar wanneer de tarwe en de maïs geplant en geoogst wordt, zegt u het niet te weten (CGVS, p. 13). Gevraagd wanneer de appels geoogst worden, zegt u eveneens dit niet te weten (CGVS, p. 13). Gezien er volgens uw verklaringen vijf of zes jaar zat tussen het moment dat u stopte met school en het moment dat u begon te werken, roepen uw verklaringen vragen op (CGVS, p. 9).

Verder legt u weinig aannemelijke verklaringen over uw tewerkstelling als transporteur van brandstof af.

Gevraagd hoelang u dit werk hebt gedaan, zegt u dat u dit voor een jaar en twee à drie maanden hebt gedaan (CGVS, p. 9). Geconfronteerd met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij u verklaarde dit werk vier jaar te hebben gedaan, zegt u louter dit niet te hebben gezegd (DVZ, p. 5 en CGVS, p. 13).

Gevraagd hoe u erbij kwam om brandstof te vervoeren, zegt u dat uw familie een voertuig had en dat uw vader het aan u liet (CGVS, p. 9). Gevraagd hoe het komt dat uw familie over een tankwagen bezat, zegt u dat uw vader het kocht (CGVS, p. 9). Gevraagd waarom uw vader het kocht, zegt u dat u het niet weet (CGVS, p. 9). Gevraagd wat uw vader van job deed, zegt u dat hij op het veld werkte en dat hij een voertuig had, maar dat u niet weet wat exact zijn functie was (CGVS, p. 9). Later in het gehoor zegt u plots dat uw vader ook benzine vervoerde in het verleden (CGVS, p. 11). Gevraagd hoe het komt dat u dit initieel niet vermeldde, zegt u dat u een kind was en dat u misschien niet geboren was toen uw vader dat werk deed (CGVS, p. 11). Gevraagd hoelang uw vader dat werk deed, zegt u het niet te weten en voegt u toe dat u heel jong was toen uw vader stierf (CGVS, p. 11). Dergelijke vage verklaringen over het werk van uw vader en het feit dat uw familie over een tankwagen beschikte, doen vragen rijzen te meer daar het bezit van deze tankwagen de aanleiding van uw tewerkstelling vormde.

Gevraagd wat u met die tankwagen deed, zegt u dat u de brandstof transporteerde van Hairatan naar Baghram (CGVS, p. 10). U weet echter bijzonder weinig over uw reisweg van Hairatan naar Baghram. Gevraagd waar Hairatan ligt, zegt u dat u denkt dat het aan de grens van Tadzjikistan ligt (CGVS, p. 10). Volgens de kaart is Hairatan een stad op de grens met Oezbekistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd wat voor plaats Baghram is, zegt u dat het misschien een provincie is (CGVS, p. 10). Bagram is een district in de provincie Parwan. Gevraagd waar u naartoe ging binnen Baghram, zegt u dat er een Amerikaanse basis was waar u naartoe ging (CGVS, p. 10). U kent geen dorpen of steden dichtbij deze basis (CGVS, p. 11). Gevraagd of u dorpen of steden kent op de weg van Hairatan naar Baghram zegt u dat u de grote kent en noemt vervolgens Charikar, Jabal Saraj, Tajikan en Salang op (CGVS, p. 11). Gevraagd wat voor de plaatsen u net hebt opgenoemd, zegt u dat het "dorpen of wat" zijn, en verklaart u dat u het niet weet (CGVS, p. 11). Gevraagd welke provincies u doorkruiste, zegt u dat u het niet weet en dat u de districten ook niet kent (CGVS, p. 13). Uw uiterst beperkte kennis van de reisweg die u minstens één keer in de maand ondernam (CGVS, p. 12) tijdens uw tewerkstelling, doet vragen rijzen over de waarachtigheid van uw verklaringen.

Overigens legt u vreemde verklaringen af over hoe u uw reis naar Europa hebt gefinancierd. Gevraagd hoeveel uw reis gekost heeft, zegt u dat het betaald is door uw oom en dat u denkt dat het 4000 tot 5000 dollar heeft gekost (CGVS, p. 17). Geconfronteerd met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij u verklaarde niet te weten hoeveel er voor uw reis werd betaald, zegt u dat u het niet werd gevraagd (CGVS, p. 17). Gevraagd hoe uw oom dit bedrag kon neertellen, zegt u dat uw oom geld had, en dat u niet weet of hij het geleend heeft (CGVS, p. 17). Gevraagd hoe het komt dat u dit niet weet, zegt u louter dat uw oom uw vader heeft vervangen en dat hij alles weet (CGVS, p. 17). Dat u er niet van op de hoogte bent hoe uw oom dit kon betalen roept verdere vragen op.

Er kunnen ook vragen gesteld worden bij uw kennis over uw regio en over Afghanistan zelf. Gevraagd hoe u gereisd hebt binnen Afghanistan tot de grens met Iran, zegt u dat u met de bus naar Kaboel ging en vervolgens naar Nimroz (CGVS, p. 18). Gevraagd welke steden en/of regio's u gepasseerd bent op de weg van uw dorp tot Kaboel, zegt u dat er geen steden zijn maar dat er winkels zijn met kleine bazaars (CGVS, p. 18). Gevraagd welke provincies u hiervoor moest doorkruisen, zegt u dat u door Maidan Shahr, de provinciale hoofdstad, bent gepasseerd (CGVS, p. 18). Gevraagd welke steden of regio's u moest doorkruisen van Kaboel tot Nimroz, zegt u dat u er niet mee vertrouwd bent en dat u gestopt bent in Ghazni (CGVS, p. 18). Gevraagd wat u weet van nog andere steden of regio's die u passeerde, zegt u het niet te weten en zegt u dat er niet mee vertrouwd was (CGVS, p. 18). Naast uw beperkte kennis over uw reisweg kan opgemerkt worden dat het vreemd is dat u van Jalrez naar Kaboel zou zijn gegaan om vervolgens naar Nimroz te gaan. Immers, de weg van Kaboel naar Nimroz loopt door Maidan Shahr, nabij Jalrez-district. Uw beperkte kennis over uw reisweg naar Iran doet vermoeden dat u deze reis van Jalrez naar Nimroz doorheen Afghanistan dan ook niet gemaakt heeft.

Gevraagd welke districten er aan uw district grenzen, noemt u Nerkh en Hesa-e-Awal-e-Behsud op (CGVS, p. 4). Gevraagd of er een provincie aan uw district grenst, zegt u dat er geen grens is, dat Bamyan aan uw provincie grenst, en dat uw district niet aan een provincie grenst (CGVS, p. 4). Volgens de kaart grenst Jalrez aan de districten Nerkh, Hesa-e-Awal-e-Behsud, Daymirdad, Maydanshahr, Paghman, Surkh-e-Parsa. Het district Paghman ligt in de provincie Kaboel, het district Surkh-e-Parsa ligt in de provincie Parwan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd welke provincies aan uw provincie grenzen, noemt u Ghazni, Logar en Kaboel op (CGVS, p. 4-5). Gevraagd of er nog provincies aan uw provincie grenst, zegt u van niet (CGVS, p. 5).

Gevraagd naar de etnieën in uw regio, zegt u dat er Tadzjieken, Pasjtoenen en Hazara's wonen (CGVS, p. 3). Gevraagd welke de grootste groep is binnen uw district, zegt u niet te weten welke etnie er in de meerderheid is (CGVS, p. 4). Gevraagd of er meer Pasjtoenen of Tadzjieken wonen in uw district, zegt u dat de meerderheid Tadzjiek is (CGVS, p. 4). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, bestaat uw district uit slechts 5% Tadzjieken, en 48% Pasjtoenen en 47% Hazaras (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Uw kennis over prominente figuren in uw regio is beperkt. Gevraagd naar mensen met veel invloed uit uw district of provincie, zegt u dat u niemand zo kent (CGVS, p. 22). Gevraagd of u mensen van de overheid van uw district of provincie kent, zegt u dat u er niet mee bekend bent (CGVS, p. 22). Gevraagd naar de politiechef van de provincie, benoemt u Khalil Andarabi (CGVS, p. 20). Gevraagd wat u van hem weet, zegt u dat u niks weet (CGVS, p. 20). Gevraagd of hij al lang politiechef was bij uw vertrek, zegt u dat u het niet weet (CGVS, p. 20). Nogmaals gevraagd of iets weet van hem, zegt u van niet (CGVS, p. 20). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, werd majoor-generaal Andarabi politiechef van de provincie Maydan Wardak in februari 2015 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Andarabi is een gecontesteerd figuur die politiechef werd van Maydan Wardak nadat hij werd ontslaan als politiechef van de provincie Kunduz in 2014, op verdenking van medeplichtigheid aan plunderingen door Afghan Local Police (ALP) en milities (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u helemaal niks weet te vertellen over deze man, is opmerkelijk. Gevraagd naar Haji Ghulam Mohammad Hotak, zegt u dat u zijn naam hoorde (CGVS, p. 23). Gevraagd wat hij doet, zegt u dat u het niet weet en dat u enkel zijn naam hoorde (CGVS, p. 23). Gevraagd of u iets weet over zijn broer, zegt u dat u denkt dat commandant Musa een persoon is en dat u niet weet of het zijn broer is of dat hij een andere relatie heeft met hem (CGVS, p. 23). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt is Ghulam Mohammad Hotak een gekende krijgsheer afkomstig uit Jalrez. Hij heeft aan de kant van de taliban en aan de kant van de overheid gevochten en werd gearresteerd door Amerikaanse troepen waarna hij meer dan twee jaar gedetineerd was in Bagram. Zijn broer, Haji Mohammad Musa Hotak, is de leider van de Afghaanse partij Harakat-e-Islami en was in de jaren '80 en vroege jaren '90 de belangrijkste militaire leider van de partij, met meer dan 5.000 soldaten onder zijn gezag (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw uiterst

beperkte kennis van deze twee broers doet verder vragen rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder dient erop gewezen te worden dat uw kennis over gebeurtenissen in uw regio, eveneens vragen oproept. Gevraagd naar gebeurtenissen in uw regio of provincie de afgelopen jaren, waarover gepraat werd, vertelt u over een incident waarbij 32 arbaki's werden gedood (CGVS, p. 21). Gevraagd wanneer die arbaki's gedood werden, zegt u dat het 3 jaar geleden is (CGVS, p. 21). Gevraagd wat u weet over dat incident, zegt u dat u niet meer informatie heeft (CGVS, p. 21). Gevraagd of er ooit protesten waren naar aanleiding van dit incident, zegt u dat u denkt dat de Hazara's iets deden, maar dat u niet weet wat exact ze deden (CGVS, p. 22). In juli 2015 bestormden honderden taliban simultaan diverse checkpoints van de ALP in Jalrez, waarbij ruim twintig arbaki's omkwamen. Tijdens het gevecht, dat zeven uur duurde, vroegen de gouverneur van Wardak en veiligheidsbeambten om hulp uit Kaboel, maar die hulp kwam niet op tijd. Diverse lijken van arbaki's zouden door de taliban onthoofd en verbrand zijn. De checkpoints werden later opnieuw ingenomen door de autoriteiten. Hierop ontstonden protesten in onder andere Jalrez. Na het incident drongen de gouverneur en de lokale gemeenschap aan op een onderzoek van het incident. De Wolesi Jirga beval tevens dat het incident zou worden onderzocht. Hierop liet president Ashraf Ghani een onderzoekscommissie samenstellen. In augustus kwam deze commissie tot de conclusie dat zes officials, die niet bij naam genoemd worden in de media, nalatig zijn geweest voor en tijdens het incident (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gezien dit incident een paar maanden voor uw vertrek plaatsvond en gezien het feit dat u steeds in Jalrez hebt gewoond, mag het verbazen dat uw kennis over dit incident en de nasleep ervan in die mate beperkt is. Verder hebt u geen kennis van de Afghaanse kalender. Gevraagd wanneer u gewerkt hebt, zegt u dat u in 2013 tot 2014 brandstof vervoerde met uw voertuig (CGVS, p. 8). Gevraagd welke jaren dit zijn in de Afghaanse kalender, zegt u het niet te weten (CGVS, p. 8). Gevraagd hoe het komt dat u de westerse kalender gebruikt i.p.v. de Afghaanse kalender, zegt u dat u het hier geleerd hebt en dat u geen exacte kennis heeft van de kalender (CGVS, p. 8). Verder in het gehoor vermeldt u een incident van drie jaar geleden. Gevraagd welk jaar dit is volgens de Afghaanse kalender, zegt u dat u het niet weet omdat u niet goed met data bent (CGVS, p. 21). Dat u uw tewerkstelling in Afghanistan wel in de westerse kalender kunt vermelden maar niet in de Afghaanse kalender, doet vragen rijzen met betrekking tot uw identiteit en herkomst. Gevraagd wanneer de laatste presidentsverkiezingen plaatsvonden, zegt u dat u niet weet hoelang het geleden is (CGVS, p. 24). Gevraagd hoelang het ongeveer geleden is, weet u dit zelfs bij benadering niet (CGVS, p. 24). Gevraagd wat u weet van deze verkiezingen, zegt u dat u geen informatie heeft en dat de verkiezingen in Jalrez werden gehouden (CGVS, p. 24). Gevraagd naar de kandidaten bij deze verkiezing, weet u Ashraf Ghani en Abdullah Abdullah op te noemen. Gevraagd naar nog kandidaten, noemt u Sayyaf op. Gevraagd wie Sayyaf is, zegt u het niet te weten. Gevraagd of u nog kandidaten kent, zegt u het niet te weten (CGVS, p. 24). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, vonden de laatste presidentsverkiezingen in Afghanistan plaats in 2014, het jaar voor uw vertrek, en ging dit gepaard met heel wat commotie en media-aandacht (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Een dergelijke beperkte kennis van de laatste presidentsverkiezingen in Jalrez is opvallend. Gevraagd naar Afghaanse meeteenheden, noemt u kilogram en ser op (CGVS, p. 25). Gevraagd of u charak, een gewichtseenheid, kent, blijkt u het niet te kennen en zegt u dat er wordt verkocht in kilogram (CGVS, p. 25). Gevraagd naar Afghaanse meeteenheden, noemt u opnieuw kilogram op, en ser (CGVS, p. 25-26). Gevraagd naar man, een andere gewichtseenheid, blijkt u deze meeteenheid eveneens niet te kennen (CGVS, p. 26). Dit doet verder twijfelen aan een langdurig verblijf in – een dorp op het platteland van – Afghanistan. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jalrez van de provincie Maydan Wardak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde plaats van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Maydan Wardak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in dit land hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Wat betreft het door u voorgelegd document, dient te worden vastgesteld dat dit een handgeschreven afschrift van een transactie van brandstof betreft, waardoor de authenticiteit niet bewezen kan worden. De bewijswaarde van dit document is dan ook bijzonder relatief. Daarenboven bleek u op het gehoor op het CGVS niet op de hoogte van de inhoud van dit document omdat u naar eigen zeggen niet kan lezen (CGVS, p. 15). Gezien u eerder verklaarde wel een beetje te kunnen lezen (CGVS, p. 8) is dit een bedenkelijke verklaring. Gevraagd wanneer dit document uit Afghanistan is

verstuurd, zegt u dat u dat u de datum niet weet, en dat het misschien op de enveloppe staat. Volgens de enveloppe is dit document verstuurd in augustus 2016. Op dat moment was uw oom, diegene die volgens u dit document naar u heeft opgestuurd (CGVS, p. 17), volgens uw verklaringen ontvoerd door de taliban (CGVS, p. 16). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid, geeft u de weinig overtuigende uitleg dat u de datum of tijd niet precies weet omdat u altijd aan uw moeder denkt (CGVS, p. 17). U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 13 juli 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor (CGVS, p. 26) en op het einde van het gehoor (CGVS, p. 30) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikelen 62, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 1 A van het Internationaal Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Verzoeker maakt ook gewag van een kennelijke appreciatiefout en machtsoverschrijding.

Het middel wordt toegelicht als volgt:

"*Het CGVS motiveert haar beslissing als volgt:*
*
1. " In casu werd vastgesteld dat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds ernstig in twijfel wordt getrokken door het feit dat u zich voor deed als minderjarige terwijl u na een leeftijdsonderzoek, uitgevoerd op 15 februari 2016 door het Universitair Ziekenhuis St. Rafaël (KULLeuven), Dienst Geneeskunde, Departement Tandheelkunde, vier jaar ouder bleek en uw leeftijd werd geschat op meer dan 21 jaar.... "
Uit het leeftijdsonderzoek kan immers nooit een exacte leeftijd worden bepaald. Er is steeds een marge van 2 jaar. Deze marge dient dan ook steeds in het voordeel van de asielzoeker te worden geïnterpreteerd.

Aangezien verzoeker op 20.12.2015 asiel heeft aangevraagd, was hij op dat ogenblik 18 jaar (voordeel van twijfel).
Het CGVS betwist niet het feit dat verzoeker eind 2006-begin 2007 ontvoerd werd door de leden van Hezabollah, maar stelt dat zijn bewering niet geloofwaardig zou zijn enkel en alleen omdat verzoeker het niet 'spontaan' vermeld had.
Verzoeker was tevens niet in staat om identiteitsdocumenten bij te brengen.
Dit argument van het CGVS kan geen uitgangspunt vormen om te twijfelen aan de algemene geloofwaardigheid.
*
2. " Voorts werd vastgesteld dat ifw verklaringen betreffende uw herkomst uit Jarez, Afghanistan, geenszins geloofwaardig zijn. ...
Gevraagd of er nog een jongensschool in uw district was, zegt u dat er geen andere jongensschool in het district is...."
Nochtans kan verzoeker de namen geven van andere scholen in zijn district Jarez: "Mowlawi Shaheedi Ghulam Hazrat, Bibi Aicha i Sadiqa, ook de andere scholen in Jalez kan hij opsommen: Sanglacht, Siapitaw, Takawna, Rhojasai, Zaiwalat, alsook stelt verzoeker dat er 3 koranscholen in zijn district aanwezig zijn, een in Karez, een in Kalainur en een in Kalaigar.
*
3. "Gevraagd hoe lang u jaarlijks vakantie van school had, zegt u dat u 3.5 of 4 maanden vrij had van school... "
Verzoeker begreep de vraag als hoeveel vakanties zij hadden en niet hoelang de grote vakantie zou duren,
zoals aan hem werd gevraagd.
Mocht de vraag correct zijn gesteld (vertaald) geweest had verzoeker dan kunnen antwoorden dat er twee
weken vakantie in de zomer zijn en drie maanden in de wintermaanden, dus in het totaal 3.5 maanden.
Gezien er bij de vertaling van de vragen blijkbaar iets verkeerd is gegaan, kon verzoeker niet anders dan
het antwoord te geven op de gestelde vraag, doch hij stelt dat hij weldegelijk correct geantwoord zou hebben, daar in het totaal 3.5 maanden schoolvakantie wordt gegeven.
*
4. "Gevraagd hoelang u op het veld werkte, zegt u dat u niet altijd op het werkte, en dat uw oom en de îandbouwer erop werkten. U bracht hen voedsel en thee "
Zoals verzoeker reeds verteld heeft tijdens zijn ondervraging door het CGVS, was hij niet met het landbouw bezig en is hij geen boer, hij hielp enkel als het hem werd gevraagd. Hij had immers geen interesse in landbouw.
*
Conclusie:
Verzoeker verklaarde tevens dat hij niet veel weggeweest was uit zijn dorp en noemde een lijst dorpen op waar hij wel was geweest. Immers hij had een chauffeur in dienst die voor het vervoer met brandstof zorgde. Gezien verzoeker zelf nog niet over een eigen rijbewijs beschikte, mocht hij ook niet zelf rijden.
Door het vervoeren van brandstof naar de Amerikaanse basissen, werd verzoeker bedreigd door de Taliban.
Uit het relaas van verzoeker blijkt echter duidelijk dat hij de namen van rivieren , bergen en ook natuurrampen kon opsommen.
Het relaas van verzoeker is wel degelijk waar en steunt niet enkel op de door het CGVS aangehaalde 'mankementen' in het verhaal van verzoeker.
Verzoeker koestert een gegronde vrees voor zijn leven en dit na de bedreigingen van de Taliban, die ook zijn oom meegenomen hadden."

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Op 1 juni 2018 bezorgt verzoeker volgende stukken aan de Raad:
- een kopie van een Afghaans rapport voor het schooljaar 2007-2008, met vertaling;
- een kopie van een Afghaans rapport voor het schooljaar 2003-2004, met vertaling;
- een kopie van het Afghaans identiteitsbewijs van zijn vader, met vertaling.

2.2.2. Tijdens de terechtzitting maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over met als nieuwe elementen:
- een kopie van zijn taskara;
- 6 foto’s;

- de originele rapporten voor de schooljaren 2007-2008 en 2003-2004.

2.3. Juridisch kader voor het onderzoek van de gegrondheid van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.
Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.
Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:
"*a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.4. Onderzoek van de vluchtelingenstatus

2.4.1. Juridische basis

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (…) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."*

2.4.2. Beoordeling

2.4.2.1. De kern van verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat. Verzoeker heeft de Afghaanse nationaliteit. Hij verklaart een etnische Tadzjiek te zijn afkomstig uit het dorp Karez, in het district Jalrez, gelegen in de provincie Maidan Wardak. Verzoeker ging vijf jaar naar school en vanaf het einde van 2013 tot 2014 transporteerde hij brandstof van Hairatan tot Baghram met zijn eigen tankwagen. Hij had een chauffeur die met de tankwagen reed omdat hij zelf niet kan rijden.
Op een dag werd zijn oom van moederszijde benaderd door de taliban, de taliban zeiden hem dat verzoeker moest stoppen met werken. Hij was op dat moment in Hairatan. Toen hij tien of vijftien dagen daarna naar huis terugkeerde, werd hij ontvoerd door de taliban. De taliban zeiden dat ze hem niet zouden doden als hij een aanslag voor hen zou plegen. Hij ging akkoord en werd vrijgelaten. Terug in Jalrez vertelde verzoeker dit alles aan zijn moeder en zijn oom van moederszijde waarna het besluit werd genomen om verzoeker het land uit te sturen. Verzoeker verliet Afghanistan in de herfst van 2015.

2.4.2.2. In casu oordeelt de verwerende partij dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jalrez gelegen in de provincie Maidan Wardak. De verwerende partij hecht geen geloof aan verzoekers voorgehouden regio van herkomst, zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing.

De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke regio van herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht. Hierbij merkt de Raad op dat de geboorteplaats en eerdere verblijfplaatsen in Afghanistan enerzijds indicatief kunnen zijn bij het bepalen van de regio ten aanzien waarvan het risico moet worden beoordeeld, maar anderzijds niet steeds noodzakelijk de werkelijke regio van herkomst vormen.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker, wiens Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist, zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn herkomst zijn.

Het komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoont. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio moet gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. De Raad onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop hij in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

2.4.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, de aangebrachte stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RVS 18 juni 2003, nr. 120.714).

Verzoeker heeft ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming een document voorgelegd (AD CGVS, stuk 14, map met ‘documenten’) in verband met zijn werk, zijnde een ontvangstbewijs van de aflevering van benzine, alsook een verzendingsbewijs.
In navolging van de verwerende partij stelt de Raad vast dat het ontvangstbewijs enkel een handgeschreven afschrift van een transactie van brandstof betreft, waarvan de authenticiteit niet kan worden

nagegaan. Daarenboven bleek verzoeker op het gehoor op het CGVS niet op de hoogte van de inhoud van dit document omdat hij naar eigen zeggen niet kan lezen (AD CGVS, stuk 4, gehoorverslag, p. 15). Nochtans verklaarde verzoeker eerder in het gehoor wel een beetje te kunnen lezen (AD CGVS, stuk 4, gehoorverslag, p. 8). Gevraagd wanneer dit document uit Afghanistan is verstuurd, zegt verzoeker dat hij de datum niet weet, en dat het misschien op de enveloppe staat. Volgens de enveloppe is dit document verstuurd in augustus 2016. Op dat moment was zijn oom, diegene die volgens verzoeker dit document naar hem heeft opgestuurd (AD CGVS, stuk 4, gehoorverslag, p. 17), volgens zijn verklaringen ontvoerd door de taliban (AD CGVS, stuk 4, gehoorverslag, p. 16). Wanneer verzoeker geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid, geeft hij de weinig overtuigende uitleg dat hij de datum of tijd niet precies weet omdat hij altijd aan zijn moeder denkt (AD CGVS, stuk 4, gehoorverslag, p. 17). De Raad besluit dan ook dat, gelet op wat voorafgaat, aan het ontvangstbewijs slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden toegekend.

Wat betreft de kopie van verzoekers taskara die tijdens de zitting wordt voorgelegd, merkt de Raad op dat dit stuk in een andere taal dan deze van de rechtspleging is opgesteld en niet is vergezeld van een voor eensluidende verklaarde vertaling. In toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beslist de Raad dit document niet in overweging te nemen.

Wat betreft de kopie van het Afghaans identiteitsbewijs van verzoekers vader, stelt de Raad vast dat deze kopie van zeer slechte kwaliteit is. Uit de vertaling blijkt dat zijn vader werd geregistreerd in het dorp Behsood in de provincie Wardak, maar het district waarin dit dorp is gelegen wordt niet vermeld.

Wat betreft de voorgelegde foto's, stelt de Raad vast dat aan foto's slechts zeer beperkte bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk enscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Daarenboven lijken deze foto's eender waar te kunnen zijn genomen en is er niets op de foto's dat toelaat aan te nemen dat deze in het district Jalrez werden genomen.

Wat betreft de schoolrapporten, stelt verzoeker dat hij ter terechtzitting de originelen voorlegt. Deze rapporten werden uitgereikt door het lyceum Mawlawie Gholam Hazrat in de provincie Maidan Wardak. Met het blote oog is echter waarneembaar dat deze zogenaamde originele schoolrapporten in wezen kopieën betreffen van blanco rapporten waarop later cijfers en andere bemerkingen handgeschreven werden aangebracht alsook stempels. Deze werkwijze komt op zich weinig overtuigend over.

In zoverre Afghaanse documenten worden voorgelegd, wijst de Raad in dit verband op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten (kunnen) worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die uitgaan van de overheid als voor documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat.
Ten slotte stelt de Raad vast verzoeker slechts kopieën voorlegt en geen originele documenten. De authenticiteit en de herkomst van deze documenten kunnen dan ook niet worden nagegaan daar kopieën gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar zijn en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt (zie vaste rechtspraak RvS 25 juni 2004, nr. 133.135 en RvS 24 maart 2005, nr. 142.624).

Alles in acht genomen, oordeelt de Raad dat de bewijswaarde van de voorgelegde documenten dan ook uiterst relatief is.

Omwille van de relatieve bewijswaarde en gelet op hun inhoud, volstaan voormelde documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden, in het bijzonder zijn beweerde herkomst uit het district Jalrez, en zijn verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of verzoekers verklaringen voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van zijn verzoek, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

2.4.2.4. Aangezien verzoeker verklaart te zijn geboren in het dorp Karez gelegen in het district Jalrez van de Afghaanse provincie Maidan Wardak, en daar heel zijn leven te hebben gewoond tot aan zijn vlucht uit Afghanistan in 2015, kan van hem redelijkerwijze worden verwacht dat hij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat hij aldaar daadwerkelijk langdurig heeft verbleven gedurende de laatste jaren voor zijn komst naar België. Ook al wordt van verzoeker niet verwacht dat hij over alle

maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder zijn beweerde regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker doorheen zijn gehoor ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die hem konden toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving. Zijn kennis is echter ontoereikend.

2.4.2.5. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker weinige aannemelijke verklaringen aflegt over zijn levensomstandigheden en dagdagelijkse activiteiten in Afghanistan. In de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld:
"*Gevraagd naar uw scholing, zegt u dat u naar de school Mowlawi Shaheed Ghulam Hazrat geweest bent (CGVS, p. 7). Gevraagd of er nog een jongensschool in uw district was, zegt u dat er geen andere jongensschool in het district is (CGVS, p. 7). Gevraagd naar een meisjesschool, zegt u dat u er één is in Deh, bij Qala Malik (CGVS, p. 7). Gevraagd wat de dichtstbijzijnde school was van uw dorp, zegt u dat die twee scholen in Jalrez zijn, en dat de jongensschool het dichtst was (CGVS, p. 7). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, zijn er Jalrez verschillende scholen. Dat u slechts één jongensschool en één meisjesschool weet op te noemen, is opvallend. Gevraagd van wanneer tot wanneer het schooljaar loopt in uw regio, zegt u dat u de maanden niet weet waarin de school begint (CGVS, p. 8). Gevraagd hoe dit komt, zegt u louter dat u dit niet meer weet (CGVS, p. 8). Gevraagd wanneer u vakantie van school had, zegt u dat u denkt dat het in de maand Qaws was (CGVS, p. 8). Gevraagd hoelang u jaarlijkse vakantie van school had, zegt u dat u 3.5 of 4 maanden vrij had van school (CGVS, p. 8). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, duurt de jaarlijkse schoolvakantie in Afghanistan drie maanden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).*

Gevraagd wat u deed tussen het moment dat u stopte met school en het moment dat u begon te werken, zegt u initieel dat u niets deed en dat u lang thuis bleef (CGVS, p. 8). Opnieuw gevraagd wat u deed tussen het moment dat u met school stopte en het moment dat u begon te werken, zegt u dat u thuis bleef en op het veld werkte (CGVS, p. 9). Gevraagd hoelang u op het veld werkte, zegt u dat u niet altijd op het veld werkte, en dat uw oom en de landbouwer erop werkten. U bracht hen voedsel en thee (CGVS, p. 9). U verklaart dat er tarwe, maïs en klaver op de gronden van uw familie werd geteeld (CGVS, p. 6) en dat uw familie appel- en abrikozenbomen had (CGVS, p. 6). Gevraagd naar wanneer de tarwe en de maïs geplant en geoogst wordt, zegt u het niet te weten (CGVS, p. 13). Gevraagd wanneer de appels geoogst worden, zegt u eveneens dit niet te weten (CGVS, p. 13). Gezien er volgens uw verklaringen vijf of zes jaar zat tussen het moment dat u stopte met school en het moment dat u begon te werken, roepen uw verklaringen vragen op (CGVS, p. 9)."

Verzoeker stelt heden in zijn verzoekschrift dat hij wel de namen kan geven van andere scholen in zijn district. Uit het gehoorverslag blijkt evenwel duidelijk dat verzoeker op het moment van zijn gehoor slechts één jongensschool en één meisjesschool in het district Jalrez wist op te noemen, hoewel uit de landeninformatie blijkt dat er in Jalrez verschillende scholen zijn. Gevraagd of er nog een jongensschool was in zijn district, antwoordde verzoeker: "*Neen, niet in Jalrez we hebben het niet in Jalrez district*" en "*Neen, er is geen andere jongensschool*" (AD CGVS, stuk 4, gehoorverslag, p. 7). Verzoeker verduidelijkt niet waarom hij tijdens zijn gehoor niet in staat was om meerdere scholen op te noemen. Dat verzoeker heden wel andere scholen in zijn district kan opnoemen verschoont zijn gebrek aan kennis die bleek tijdens het gehoor geenszins en is verder niet meer dan een post factum-verklaring die niet overtuigt.

In het gehoorverslag kan worden gelezen dat verzoeker werd gevraagd of het tijdens de jaarlijkse schoolvakantie warm of koud was. Uit het antwoord blijkt duidelijk verzoeker goed begreep dat de vraagstelling enkel betrekking had op wat hij benoemt als 'de grote vakantie'. Hij antwoordde immers correct dat het dan koud is (AD CGVS, stuk 4, gehoorverslag, p. 8), hetgeen overeenkomt met de landeninformatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat de grote vakantie plaatsvindt in de wintermaanden (AD CGVS, stuk 15, map met 'landeninformatie). Verzoekers betoog dat hij de vragen in verband met de jaarlijkse schoolvakantie niet goed heeft begrepen en dacht dat de vraag betrekking had op het totaal aantal schoolvakanties, omwille van een verkeerde vraagstelling of foute vertaling, kan dan ook niet worden bijgetreden.
Bovendien is tijdens het gehoor voor het CGVS aan verzoeker uitdrukkelijk gevraagd of hij de tolk begreep en is er ook aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden (AD CGVS, stuk 4, gehoorverslag, p. 2). Op het einde van het gehoor werd nogmaals gevraagd of hij de tolk goed heeft begrepen, wat hij bevestigend beantwoordde (p. 30). De verzoeker kreeg bovendien de gelegenheid

bijkomende opmerkingen te maken maar hij heeft naar aanleiding van het gehoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf. Het is niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetisch te stellen dat de vragen niet goed werden gesteld of verkeerd werden vertaald.

Aangezien volgens verzoekers verklaringen hij gedurende een periode van vijf of zes jaar voedsel en thee bracht naar zijn oom en de landbouwer die op de velden werkten (AD CGVS, stuk 4, gehoorverslag, p. 9), kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker tot een bepaalde hoogte weet wanneer tarwe en mais geplant en geoogst worden of wanneer appels geoogst worden. Dat verzoeker hierover geen enkele kennis heeft, is in het licht van zijn verklaringen weinig aannemelijk. Het enkele betoog dat hij geen interesse heeft in landbouw, verschoont dit gebrek aan kennis geheel niet.

2.4.2.6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker weinig aannemelijke verklaringen aflegt over zijn tewerkstelling als transporteur van brandstof af. In de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld:
"Gevraagd hoelang u dit werk hebt gedaan, zegt u dat u dit voor een jaar en twee à drie maanden hebt gedaan (CGVS, p. 9). Geconfronteerd met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij u verklaarde dit werk vier jaar te hebben gedaan, zegt u louter dit niet te hebben gezegd (DVZ, p. 5 en CGVS, p. 13).

Gevraagd hoe u erbij kwam om brandstof te vervoeren, zegt u dat uw familie een voertuig had en dat uw vader het aan u liet (CGVS, p. 9). Gevraagd hoe het komt dat uw familie over een tankwagen bezat, zegt u dat uw vader het kocht (CGVS, p. 9). Gevraagd waarom uw vader het kocht, zegt u dat u het niet weet (CGVS, p. 9). Gevraagd wat uw vader van job deed, zegt u dat hij op het veld werkte en dat hij een voertuig had, maar dat u niet weet wat exact zijn functie was (CGVS, p. 9). Later in het gehoor zegt u plots dat uw vader ook benzine vervoerde in het verleden (CGVS, p. 11). Gevraagd hoe het komt dat u dit initieel niet vermeldde, zegt u dat u een kind was en dat u misschien niet geboren was toen uw vader dat werk deed (CGVS, p. 11). Gevraagd hoelang uw vader dat werk deed, zegt u het niet te weten en voegt u toe dat u heel jong was toen uw vader stierf (CGVS, p. 11). Dergelijke vage verklaringen over het werk van uw vader en het feit dat uw familie over een tankwagen beschikte, doen vragen rijzen te meer daar het bezit van deze tankwagen de aanleiding van uw tewerkstelling vormde.

Gevraagd wat u met die tankwagen deed, zegt u dat u de brandstof transporteerde van Hairatan naar Baghram (CGVS, p. 10). U weet echter bijzonder weinig over uw reisweg van Hairatan naar Baghram. Gevraagd waar Hairatan ligt, zegt u dat u denkt dat het aan de grens van Tadzjikistan ligt (CGVS, p. 10). Volgens de kaart is Hairatan een stad op de grens met Oezbekistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd wat voor plaats Baghram is, zegt u dat het misschien een provincie is (CGVS, p. 10). Bagram is een district in de provincie Parwan. Gevraagd waar u naartoe ging binnen Baghram, zegt u dat er een Amerikaanse basis was waar u naartoe ging (CGVS, p. 10). U kent geen dorpen of steden dichtbij deze basis (CGVS, p. 11). Gevraagd of u dorpen of steden kent op de weg van Hairatan naar Baghram zegt u dat u de grote kent en noemt vervolgens Charikar, Jabal Saraj, Tajikan en Salang op (CGVS, p. 11). Gevraagd wat voor de plaatsen u net hebt opgenoemd, zegt u dat het "dorpen of wat" zijn, en verklaart u dat u het niet weet (CGVS, p. 11). Gevraagd welke provincies u doorkruiste, zegt u dat u het niet weet en dat u de districten ook niet kent (CGVS, p. 13). Uw uiterst beperkte kennis van de reisweg die u minstens één keer in de maand ondernam (CGVS, p. 12) tijdens uw tewerkstelling, doet vragen rijzen over de waarachtigheid van uw verklaringen."

Verzoekers betoog dat hij een lijst van dorpen kon opnoemen waar hij wel geweest was, doet geen afbreuk aan de hierboven vastgestelde onwetendheden over zijn reisweg. Verzoeker stelt nog dat hij een chauffeur had en dat hij zelf niet reed omdat hij niet over een rijbewijs beschikte, maar dit kan zijn gebrek aan kennis over de afgelegde reisweg niet verschonen. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij gedurende ongeveer een jaar, één tot twee keer per maand, meeging met zijn chauffeur om brandstof te leveren (AD CGVS, stuk 4, gehoorverslag, p. 12). Daarbij volgden zij steeds dezelfde route. Er kan bijgevolg redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker een betere kennis heeft van zijn reisweg, quod non.

2.4.2.7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker weinige overtuigende verklaringen aflegt over hoe zijn reis naar Europa werd gefinancierd, zoals terdege blijkt uit volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing: "*Gevraagd hoeveel uw reis gekost heeft, zegt u dat het betaald is door uw oom en dat u denkt dat het 4000 tot 5000 dollar heeft gekost (CGVS, p. 17). Geconfronteerd met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij u verklaarde niet te weten hoeveel er voor uw reis werd betaald, zegt u dat u het niet werd gevraagd (CGVS, p. 17). Gevraagd hoe uw oom dit bedrag*

kon neertellen, zegt u dat uw oom geld had, en dat u niet weet of hij het geleend heeft (CGVS, p. 17). Gevraagd hoe het komt dat u dit niet weet, zegt u louter dat uw oom uw vader heeft vervangen en dat hij alles weet (CGVS, p. 17). Dat u er niet van op de hoogte bent hoe uw oom dit kon betalen roept verdere vragen op."

Tevens stelt de Raad vast dat verzoeker een gebrekkige kennis tentoon spreidt over zijn beweerde regio van herkomst en over Afghanistan. Verder is ook zijn kennis over prominente figuren in zijn regio beperkt alsook zijn kennis over gebeurtenissen in de regio, zoals terdege blijkt uit volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:
"Er kunnen ook vragen gesteld worden bij uw kennis over uw regio en over Afghanistan zelf. Gevraagd hoe u gereisd hebt binnen Afghanistan tot de grens met Iran, zegt u dat u met de bus naar Kaboel ging en vervolgens naar Nimroz (CGVS, p. 18). Gevraagd welke steden en/of regio's u gepasseerd bent op de weg van uw dorp tot Kaboel, zegt u dat er geen steden zijn maar dat er winkels zijn met kleine bazaars (CGVS, p. 18). Gevraagd welke provincies u hiervoor moest doorkruisen, zegt u dat u door Maidan Shahr, de provinciale hoofdstad, bent gepasseerd (CGVS, p. 18). Gevraagd welke steden of regio's u moest doorkruisen van Kaboel tot Nimroz, zegt u dat u er niet mee vertrouwd bent en dat u gestopt bent in Ghazni (CGVS, p. 18). Gevraagd wat u weet van nog andere steden of regio's die u passeerde, zegt u het niet te weten en zegt u dat er niet mee vertrouwd was (CGVS, p. 18). Naast uw beperkte kennis over uw reisweg kan opgemerkt worden dat het vreemd is dat u van Jalrez naar Kaboel zou zijn gegaan om vervolgens naar Nimroz te gaan. Immers, de weg van Kaboel naar Nimroz loopt door Maidan Shahr, nabij Jalrez-district. Uw beperkte kennis over uw reisweg naar Iran doet vermoeden dat u deze reis van Jalrez naar Nimroz doorheen Afghanistan dan ook niet gemaakt heeft.

Gevraagd welke districten er aan uw district grenzen, noemt u Nerkh en Hesa-e-Awal-e-Behsud op (CGVS, p. 4). Gevraagd of er een provincie aan uw district grenst, zegt u dat er geen grens is, dat Bamyan aan uw provincie grenst, en dat uw district niet aan een provincie grenst (CGVS, p. 4). Volgens de kaart grenst Jalrez aan de districten Nerkh, Hesa-e-Awal-e-Behsud, Daymirdad, Maydanshahr, Paghman, Surkh-e-Parsa. Het district Paghman ligt in de provincie Kaboel, het district Surkh-e-Parsa ligt in de provincie Parwan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd welke provincies aan uw provincie grenzen, noemt u Ghazni, Logar en Kaboel op (CGVS, p. 4-5). Gevraagd of er nog provincies aan uw provincie grenst, zegt u van niet (CGVS, p. 5).

Gevraagd naar de etnieën in uw regio, zegt u dat er Tadzjieken, Pasjtoenen en Hazara's wonen (CGVS, p. 3). Gevraagd welke de grootste groep is binnen uw district, zegt u niet te weten welke etnie er in de meerderheid is (CGVS, p. 4). Gevraagd of er meer Pasjtoenen of Tadzjieken wonen in uw district, zegt u dat de meerderheid Tadzjiek is (CGVS, p. 4). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, bestaat uw district uit slechts 5% Tadzjieken, en 48% Pasjtoenen en 47% Hazaras (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Uw kennis over prominente figuren in uw regio is beperkt. Gevraagd naar mensen met veel invloed uit uw district of provincie, zegt u dat u niemand zo kent (CGVS, p. 22). Gevraagd of u mensen van de overheid van uw district of provincie kent, zegt u dat u er niet mee bekend bent (CGVS, p. 22). Gevraagd naar de politiechef van de provincie, benoemt u Khalil Andarabi (CGVS, p. 20). Gevraagd wat u van hem weet, zegt u dat u niks weet (CGVS, p. 20). Gevraagd of hij al lang politiechef was bij uw vertrek, zegt u dat u het niet weet (CGVS, p. 20). Nogmaals gevraagd of iets weet van hem, zegt u van niet (CGVS, p. 20). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, werd majoor-generaal Andarabi politiechef van de provincie Maydan Wardak in februari 2015 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Andarabi is een gecontesteerd figuur die politiechef werd van Maydan Wardak nadat hij werd ontslaan als politiechef van de provincie Kunduz in 2014, op verdenking van medeplichtigheid aan plunderingen door Afghan Local Police (ALP) en milities (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u helemaal niks weet te vertellen over deze man, is opmerkelijk. Gevraagd naar Haji Ghulam Mohammad Hotak, zegt u dat u zijn naam hoorde (CGVS, p. 23). Gevraagd wat hij doet, zegt u dat u het niet weet en dat u enkel zijn naam hoorde (CGVS, p. 23). Gevraagd of u iets weet over zijn broer, zegt u dat u denkt dat commandant Musa een persoon is en dat u niet weet of het zijn broer is of dat hij een andere relatie heeft met hem (CGVS, p. 23). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt is Ghulam Mohammad Hotak een gekende krijgsheer afkomstig uit Jalrez. Hij heeft aan de kant van de taliban en aan de kant van de overheid gevochten en werd gearresteerd door Amerikaanse troepen waarna hij meer dan twee jaar gedetineerd was in Bagram. Zijn broer, Haji Mohammad Musa Hotak, is de leider van de Afghaanse partij Harakat-e-Islami en was in de jaren '80 en vroege jaren '90 de belangrijkste militaire leider van de partij, met meer dan 5.000 soldaten onder zijn gezag (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw uiterst

beperkte kennis van deze twee broers doet verder vragen rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder dient erop gewezen te worden dat uw kennis over gebeurtenissen in uw regio, eveneens vragen oproept. Gevraagd naar gebeurtenissen in uw regio of provincie de afgelopen jaren, waarover gepraat werd, vertelt u over een incident waarbij 32 arbaki's werden gedood (CGVS, p. 21). Gevraagd wanneer die arbaki's gedood werden, zegt u dat het 3 jaar geleden is (CGVS, p. 21). Gevraagd wat u weet over dat incident, zegt u dat u niet meer informatie heeft (CGVS, p. 21). Gevraagd of er ooit protesten waren naar aanleiding van dit incident, zegt u dat u denkt dat de Hazara's iets deden, maar dat u niet weet wat exact ze deden (CGVS, p. 22). In juli 2015 bestormden honderden taliban simultaan diverse checkpoints van de ALP in Jalrez, waarbij ruim twintig arbaki's omkwamen. Tijdens het gevecht, dat zeven uur duurde, vroegen de gouverneur van Wardak en veiligheidsbeambten om hulp uit Kaboel, maar die hulp kwam niet op tijd. Diverse lijken van arbaki's zouden door de taliban onthoofd en verbrand zijn. De checkpoints werden later opnieuw ingenomen door de autoriteiten. Hierop ontstonden protesten in onder andere Jalrez. Na het incident drongen de gouverneur en de lokale gemeenschap aan op een onderzoek van het incident. De Wolesi Jirga beval tevens dat het incident zou worden onderzocht. Hierop liet president Ashraf Ghani een onderzoekscommissie samenstellen. In augustus kwam deze commissie tot de conclusie dat zes officials, die niet bij naam genoemd worden in de media, nalatig zijn geweest voor en tijdens het incident (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gezien dit incident een paar maanden voor uw vertrek plaatsvond en gezien het feit dat u steeds in Jalrez hebt gewoond, mag het verbazen dat uw kennis over dit incident en de nasleep ervan in die mate beperkt is.

Verder hebt u geen kennis van de Afghaanse kalender. Gevraagd wanneer u gewerkt hebt, zegt u dat u in 2013 tot 2014 brandstof vervoerde met uw voertuig (CGVS, p. 8). Gevraagd welke jaren dit zijn in de Afghaanse kalender, zegt u het niet te weten (CGVS, p. 8). Gevraagd hoe het komt dat u de westerse kalender gebruikt i.p.v. de Afghaanse kalender, zegt u dat u het hier geleerd hebt en dat u geen exacte kennis heeft van de kalender (CGVS, p. 8). Verder in het gehoor vermeldt u een incident van drie jaar geleden. Gevraagd welk jaar dit is volgens de Afghaanse kalender, zegt u dat u het niet weet omdat u niet goed met data bent (CGVS, p. 21). Dat u uw tewerkstelling in Afghanistan wel in de westerse kalender kunt vermelden maar niet in de Afghaanse kalender, doet vragen rijzen met betrekking tot uw identiteit en herkomst.

Gevraagd wanneer de laatste presidentsverkiezingen plaatsvonden, zegt u dat u niet weet hoelang het geleden is (CGVS, p. 24). Gevraagd hoelang het ongeveer geleden is, weet u dit zelfs bij benadering niet (CGVS, p. 24). Gevraagd wat u weet van deze verkiezingen, zegt u dat u geen informatie heeft en dat de verkiezingen in Jalrez werden gehouden (CGVS, p. 24). Gevraagd naar de kandidaten bij deze verkiezing, weet u Ashraf Ghani en Abdullah Abdullah op te noemen. Gevraagd naar nog kandidaten, noemt u Sayyaf op. Gevraagd wie Sayyaf is, zegt u het niet te weten. Gevraagd of u nog kandidaten kent, zegt u het niet te weten (CGVS, p. 24). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, vonden de laatste presidentsverkiezingen in Afghanistan plaats in 2014, het jaar voor uw vertrek, en ging dit gepaard met heel wat commotie en media-aandacht (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Een dergelijke beperkte kennis van de laatste presidentsverkiezingen in Jalrez is opvallend.

Gevraagd naar Afghaanse meeteenheden, noemt u kilogram en ser op (CGVS, p. 25). Gevraagd of u charak, een gewichtseenheid, kent, blijkt u het niet te kennen en zegt u dat er wordt verkocht in kilogram (CGVS, p. 25). Gevraagd naar Afghaanse meeteenheden, noemt u opnieuw kilogram op, en ser (CGVS, p. 25-26). Gevraagd naar man, een andere gewichtseenheid, blijkt u deze meeteenheid eveneens niet te kennen (CGVS, p. 26). Dit doet verder twijfelen aan een langdurig verblijf in – een dorp op het platteland van – Afghanistan."

Verzoekers betoog dat hij de namen van rivieren, bergen en ook natuurrampen kan opsommen, doet geen afbreuk aan de hierboven uitgebreide gemotiveerde vaststellingen over het gebrek in zijn kennis over zijn rechtstreekse en ruimere leefomgeving. Zijn betoog verschoont de talrijke onaannemelijkheden en lacunes in zijn kennis niet. Op basis van het enkele gegeven dat hij de namen van rivieren, bergen en ook natuurrampen kan opsommen, maakt verzoeker, gelet op wat voorafgaat, zijn beweerde herkomst uit het district Jalrez niet aannemelijk.

2.4.2.8. Voorafgaande motieven, die betrekking hebben op de kern van verzoekers vluchtrelaas en steun vinden in het administratief dossier, zijn pertinent en correct. Ze worden dan ook integraal door de Raad overgenomen.

De Raad benadrukt dat het in beginsel aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, waartoe hij echter in gebreke blijft. Zoals hierboven werd besproken doet verzoeker met zijn betoog immers geen enkele afbreuk aan de talrijke motieven waarop verwerende partij zich steunt om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden regio van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoekers verklaringen dermate worden gekenmerkt door onaannemelijkheden en lacunes in zijn kennis dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Bijgevolg blijkt dat de voorgelegde documenten, die enkel een zeer relatieve bewijswaarde hebben en een beperkte inhoud, niet worden aangevuld en geruggesteund door voldoende samenhangende, volledige en aannemelijke verklaringen.

De Raad kan, in navolging van de verwerende partij, na grondige lezing van het administratief dossier – het geheel aan documenten, verklaringen en landeninformatie in acht genomen –, geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst uit het district Jalrez van de provincie Maidan Wardak.

2.4.2.9. Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde regio van herkomst, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met zijn beweerde plaats van herkomst zijn verbonden. Het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritiseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de verwerende partij, kan verder bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er middels zijn verzoekschrift niet in om de vaststellingen van de verwerende partij te verklaren of in een ander daglicht te plaatsen.

2.4.2.10. Waar verzoeker verder nog ingaat op het motief dat betrekking heeft op zijn leeftijd en het gevoerde leeftijdsonderzoek, merkt de Raad op dat dit een overtollig motief betreft dat door de Raad niet wordt weerhouden als een pertinente vaststelling. Verzoekers kritiek hierop kan dan ook geen aanleiding kan geven tot de toekenning van de vluchtelingenstatus. De overige vaststellingen in de bestreden beslissing zijn immers voldoende determinerend om geen geloof te hechten aan verzoekers beweerde regio van herkomst noch aan zijn vluchtrelaas, zoals hierboven werd besproken.

2.4.2.11. Bijgevolg is niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan:

“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“*a) doodstraf of executie; of,*
b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij wordt geconcludeerd dat verzoeker deze motieven niet aannemelijk maakt. Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Afghanistan zou hebben gekend.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit niet volstaan.
Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker zijn voorgehouden herkomst uit het district Jalrez van de provincie Maidan Wardak niet aannemelijk maakt. Gelet op dit feit, maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.
Verder maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waarvoor, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waarvoor, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.
Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (AD CGVS, stuk 4, gehoorverslag, p. 26, 30). De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijnen hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. In casu maakt verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.7. In zoverre verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onzorgvuldig heeft gehandeld in het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming, moet worden vastgesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Tijdens deze gehoren kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig is te werk gegaan of een manifeste appreciatiefout heeft begaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Van machtsoverschrijding is er sprake wanneer de bestuursoverheid zich de bevoegdheid aanmatigt die de wet aan een ander overheidsorgaan heeft opgedragen. De beschouwingen die de verzoekende partij naar voor brengt, tonen niet aan dat er sprake zou zijn van machtsoverschrijding. De verwerende partij heeft haar bevoegdheid, zoals omschreven in de Vreemdelingenwet, niet overschreden.

2.8. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend negentien door:

mevr. M. MAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
T. LEYSEN	M. MAES